

2. Պատշտակ - Ժողովուրդի փոխառած զանազան
 շնորհակալություն, փոխան, փոխառ, Երկրորդ աստիճան
 աստիճան Ժողովուրդի
 Երկրորդ աստիճանի փոխան
 Կարգի և օրենքի զարգացում - շնորհակալ
 Ժողովուրդի փոխան և փոխան 2-րդ աստիճանի

- 6. Թեթև զորքի հեղուկացումը Ժողովուրդի Ժողովուրդի Ժողովուրդի
 Ժողովուրդի Ժողովուրդի փոխան
- 7. աստիճանի շնորհակալություն և փոխան Երկրորդ աստիճանի զորքի
 Ժողովուրդի Ժողովուրդի փոխան
- 8. Կարգի և օրենքի Ժողովուրդի Ժողովուրդի փոխան Ժողովուրդի
 Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի փոխան Ժողովուրդի
 Ժողովուրդի փոխան
- 9. Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի փոխան Ժողովուրդի
 Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի փոխան
- 10. Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի փոխան և փոխան
 Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի փոխան
- 11. Կարգի և օրենքի Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի
 Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի փոխան և փոխան
 Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի փոխան և փոխան
 Ժողովուրդի փոխան և փոխան Ժողովուրդի փոխան և փոխան

Վերջնական ժողովուրդի փոխան

செய்யப்படுகின்றன. ஏற்றுமதி, இறக்குமதிப் பொருள்கள் கடற்கரையில் குவியல் குவியல்களாகக் காட்சி தருகின்றன. பொருள்களுக்குப் புலிமுத்திரை பொறிக்கப்பட்டுச் சுங்கவரி விதிக்கப்படுகிறது. வாணிகர்கள் தத்தம் பொருளை உணர்த்தும் அடையாளக் கொடிச்சிலைகளைக் கட்டி இருக்கின்றனர்.

பண்டைத் தமிழர்கள் உண்மை பேசி நேர்மையாக வாணிகம் செய்தனர். இதனைப் புலவர்,

‘கொள்வதூஉம் மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉம் குறைகொடாது பல்பண்டம் பகர்ந்து வீகம்’.

என்று விவரிக்கிறார்.

பழந்தமிழர் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிற சிறந்த வரலாற்றுப் பெட்டகமாக இந்நூல் திகழ்கிறது.

ஆ. புறப்பாட்டுகள்

ஆற்றுப்படைநூல்கள்

புறப்பாட்டுகளுள் ஐந்து பாட்டுகள் ஆற்றுப்படை வகையைச் சேர்ந்தவை. ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் கலைஞர்கள் வள்ளல்களைப் புகழ்ந்து பாடி, பெருஞ்செல்வத்தைப் பரிசாகப் பெறுதலைக் கருவாகக் கொண்டவை. வள்ளல்களின் புகழாசையையும் கலைஞர்களின் வறுமையையும் பெரிதும் விவரிப்பன சங்க இலக்கியங்கள் என்பதனை, பத்துப்பாட்டுள் செம்பாதி (5) ஆற்றுப்படையாக இருத்தல் உணர்த்துகிறது.

கலைஞர்கள் தமது இனத்தவர்களிடம் மட்டுமே நெருக்கமான தொடர்பு வைத்திருந்தனர். பரிசு பெற்ற பாணர்கள் பரிசு பெற வேண்டிய பாணர்களை மட்டுமே நெறிப்படுத்தினர். இது அவ்வாறே கூத்தரும் பொருநரும் நெறிப்படுத்தினர். இது அக்கால இனக்குழுச் சமூக அமைப்பின் விளைவு எனலாம்.

‘கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடைக் காட்சி உறழ்த் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுநீஇச்
சென்றுபயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்'

என்று தொல்காப்பியம் ஆற்றுப்படைக்கு இலக்கணம் கூறுகிறது.

1. திருமுருகாற்றுப்படை

சங்க இலக்கியங்களுள் முழுவதும் பக்திச் சுவை நிரம்பிய இலக்கியம் இதுவொன்றே. இதற்குப் புலவராற்றுப் படை என்றொரு பெயரும் உண்டு. சைவ சமயத்தவர் இறை வழிபாட்டில் இணைத்துப் போற்றும் சிறப்பு இதற்கு உண்டு. அதனாலேயே பிற்காலத்தில் தொகுக்கப்பட்ட பன்னிரு திருமுறைகளில் பதினோராம் திருமுறையுள் இதுவும் ஒன்றாக இணைக்கப் பெற்றுள்ளது.

மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரரால் பாடப்பட்ட இவ்விலக்கியம் 317 அடி ஆசிரியப்பாவினால் இயன்றது. பத்துப் பாட்டு என்ற தொகுப்பிற்கு இறைவாழ்த்தாகக் கருதப்படுகிறது.

நச்சினார்க்கினியர் 'வீடு பெறுதற்குச் சமைந்தான் ஓர் இரவலனை வீடு பெற்றான் ஒருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தது' என்று இதனை விளக்குகிறார். ஆன்மிக வாழ்வில் முதிர்ந்த அனுபவம் பெற்று, கனிந்த நிலையிலுள்ள சீவன் முக்தன் ஒருவன் அவ்வாழ்வில் ஈடேறுவதற்கு அவாவும் மற்றொருவனுக்கு முருகப் பெருமானின் அருள் திறத்தையும் அதனைப் பெற்றுய்யும் நெறிகளையும் எடுத்து இயம்புவதாக இதனை நக்கீரர் அமைத்துள்ளார். இதனால் இவ்விலக்கியம் ஏனைய நான்கு ஆற்றுப் படை இலக்கியங்களிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை என்னும் நான்கும் மனிதர்கள் மனிதர்களை மனிதர்களிடம் சென்று பயன் பெற்றுய்யுமாறு நெறிப்படுத்துகின்றன. அவை இம்மை வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத பொருட் செல்வத்தைப் பெற்றிட

நெறிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படையோ மனிதன் மனிதனை இறைவனிடம் சென்று பயனடையுமாறு நெறிப்படுத்துகிறது. இவ்விலக்கியம் மறுமை வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத அருட்செல்வத்தைப் பெற்றுய்ந்திட நெறிப்படுத்துகிறது. ஏனைய ஆற்றுப்படையின் பெயர்கள் ஆற்றுப்படுத்துகிறவர்களது பெயராலானவை. ஆனால் இதில் பாட்டுடைத்தலைவன் அல்லது பயன் வழங்குகிற வள்ளலது பெயர் அமைந்துள்ளது.

திருப்பரங்குன்றத்தை விவரிக்குமிடத்து நக்கீரர் மலைவாழ் மகளிர் 'கோழி ஓங்கிய வென்று அடுவிறல் கொடி நாட்டி' முருகனை வழிபடுதலைச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கிறார். அங்குத் துணங்கைக் கூத்து ஆடிய பேய் மகளிரை அவர் விவரிக்கும் திறம் பண்டைத் தமிழர்களின் பேய் பற்றிய தெளிவான காட்சியை மனக்கண் முன்னர்க் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது.

திருச்சீரலைவாய் முருகன் யானைமீது அமர்ந்த கோலத்திலும் ஆறுமுகங்கள், படைக்கலன்களை ஏந்திய பன்னிருகைகள் பெற்று வள்ளி, தெய்வயானை இருவருடனும் காட்சி தருகிற கோலத்திலும் விளங்குதலைத் திருமுருகாற்றுப் படை சிறப்பாக விவரிக்கிறது. இது பண்டைத்தமிழரின் சிற்பக் கலைக்குச் சிறந்த சான்று.

பழங்கால முருக வழிபாட்டில் உயிர்ப்பலியும் இடம் பெற்றிருந்தது.

'சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
ஊர்ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்'.

என்னும் அடிகள் முருகன் ஊர்தோறும் காவல் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டதையும் அப்பெருமானுக்கு உயிர்ப்பலி வழிபாடு செய்ததையும் காட்டுகின்றன.

2. பொருநராற்றுப் படை

இது 248 அடிகளைக் கொண்ட ஆசிரியப்பா. இதில் இடையிடை வஞ்சியடிகளும் விரவியுள்ளன. சோழன் கரிகாலனின் சிறப்புகளை எடுத்துக் காட்டும் நோக்கில் முடத்தாமக் கண்ணியார் இதனை இயற்றியுள்ளார்.

பொருநர் என்னும் சொல் போரிடும் வீரர் என்றும், வேடம் புனைந்து நடிப்பவர் (நடிகர்) என்றும் பொருள்படும். திருமுருகாற்றுப்படை தவிர்த்த ஆற்றுப்படைகள் யாவும் கலைஞர்களின் ஆற்றுப்படையாகவே உள்ளன. இதுவும் நடிகராகிய கலைஞர்களின் ஆற்றுப்படையே.

பொருநராற்றுப் படை பாலையாழின் அமைப்பு, பாடினியின் உருவ விவரிப்பு, விருந்தோம்பல், வெற்றி, கொடை ஆகிய கரிகாலனின் சிறப்புகள், சோழநாட்டின் வளம் என்னும் முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் கவிதைக் கலைச் சிறப்புடன் உள்ளது. கவிஞர் பாமர மக்களுக்கும் அறிமுகமான பொருள்களை உவமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். நண்டின் கண்ணைப் போன்ற ஆணி யாழில் முறுக்கப்பட்டிருத்தலை,

‘அளை வாழ்அலவன் கண்கண் டன்ன
துளைவாய் தூர்த்த துரப்பமை ஆணி’

என்று புலவர் உவமிக்கிறார். நீர்ச்சுழியைக் கொப்பூழுக்கும் ஓடிக் களைத்து இளைப்பாறும் நாயின் நாவினைப் பாடினியின் மென்மையான அடிகளுக்கும் உவமிக்கும் திறம் சிறப்பானது.

‘நீர்ப்பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்
வருந்து நாய்நாவின பெருந்தகு சீறடி’

இவை போன்ற சிறிய உவமைத் தொடர்கள் பல இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சோழன் கரிகாலன் தன்னை நாடி வருகிற இரவலர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று, புத்தாடையும் இன்சுவை உணவும்

வழங்குதலையும், இரவலர்களின் வறுமை நிலையினையும் விவரிக்கும் இடம் நடப்பியல் உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. மன்னன் வழங்கிய ஊன் கலந்த சோற்றை மிகுதியாகத் தின்றதால், பற்கள் மழுங்கிக் கலப்பையிலுள்ள தேய்ந்த கொழுவைப் போன்றாயின. இரவும் பகலும் அருஞ்சுவை உணவுகளை உண்டமையால், உணவின்மீது இரவலர்களுக்கு வெறுப்பு உண்டாயிற்று. இதனைப் புலவர்,

‘அயின்ற காலை பயின்று இனிது இருந்து
கொல்லை உழுகொழு ஏய்ப்ப பல்லே
எல்லையும் இரவும் ஊன்தின்று மழுங்கி
உயிர்ப்பிடம் பெறாஅது ஊண்முனிந்து’

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஈரும் பேனும் குடியிருந்து தம் இனத்தைப் பெருக்குதற்கு இடமாக இருந்த பொத்தல்களையும் தையல்களையும் கொண்ட கந்தல் ஆடைகளைக் களைந்துவிட்டு, பாம்புத்தோல் போன்ற மென்மையான ஆடைகளை மன்னன் இரவலர்களுக்கு வழங்குவான். மேலும், அவர்கள் நீண்ட நாள் செழுமையாக வாழும் பொருட்டுப் பொன்னாலான அணிகலன்களையும் நான்கு குதிரைகளைப் பூட்டிய செல்வம் நிறைந்த தேரையும் வழங்கி வழி அனுப்புவான். வழி அனுப்பும் போது மரியாதையின் பொருட்டு ஏழடித் தொலைவு அவர்களின் பின்னே தொடர்ந்து செல்வான். இவ்வாறு கரிகாலனின் கொடையியல்பும் பண்பாடு மறவாப் பெருந்தகைமையும் இவ்விலக்கியத்தில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

3. சிறுபாணாற்றுப் படை

சிறுபாணாற்றுப்படை 269 அடி ஆசிரியப்பாவால் ஆனது. ஓய்மான் நாட்டு நல்லியக் கோடனை இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் என்னும் புலவர் பாடியது.

‘பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
இன்குரல் சிறியாழ் இடவயின் தழீஇ’

என்னும் அடிகளில் இடம் பெற்றுள்ள சிறுயாழ் காரணமாக இது பெயர் பெற்றது என்பர். சிறு யாழை இசைக்கவல்ல பாணர்கள் சிறுபாணர்கள் எனப்படுவர். இவர்கள் தம் இனத்தவருக்குள் ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்நூல் அமைப்பு அளவில் பெரும்பாணாற்றுப்படையினும் சிறியது. அதனால் இப்பெயரைப் பெற்றது என்று கூறுவாரும் உள்.

சிறுபாணற்றுப் படையில் வஞ்சி, மதுரை, உறையூர் என்னும் முப்பெரும் தமிழ்நாட்டு நகரங்களின் சிறப்பு விவரிக்கப்படுகிறது. பாணனின் இல்லத்துச் சமையலறை நெடுநாட்களாகச் சமைக்காததால் காளான் பூத்துப் புழுதி நிறைந்துள்ளது. அங்கு நாய் ஒன்று குட்டிகளை ஈன்றுள்ளது. அவனது மனைவி உப்பு இல்லாமல் குப்பை மேட்டில் பறித்த வெறும் வேளைக் கீரையைச் சமைத்துக் குடும்பத்தினர் பலருக்கும் பரிமாறுகிறாள். இத்தகைய வறுமைமிக்க பாணனுக்கு நல்லியக் கோடன் யானையுடன் பெரிய தேரைப் பரிசாக வழங்குகிறான்.

தமிழர்கள் தன்மான உணர்ச்சி மிக்கவர்கள். எனவே உப்பில்லாத கீரையை வேக வைத்துப் பரிமாறுவதை அயலார் காணுதல் தகாது என்று எண்ணிய பாணன் மனைவி இல்லத்துக் கதவைச் சார்த்திக் கொள்கிறாள். இதனை,

‘குப்பை வேளை உப்புஇலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணி கடைஅடைத்து
இரும்பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்குடன் மிசையும்’

என்னும் பாடலடிகளில் காணலாம்.

நத்தத்தனார் நல்லியக் கோடனைப் பாராட்டுதற்காகச் சிறுபாணாற்றுப் படையை இயற்றினார். எனினும் தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற பெரும் வள்ளல்களாகக் கருதப்படுகிற பேகன், பாரி, காரி, ஆய், அதியமான், நள்ளி, ஓரி என்னும் எழுவரையும் அவர்களது கொடைச் சிறப்பையும் இதில் பதிவு செய்துள்ளார்.

செங்குட்டுவன் இமயமலையில் விற்கின்றனத்தைப் பொறித்த செய்தி,

‘வடபுல இமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த
எழுஉறழ் திணிதோள் இயல்தேர்க் குட்டுவன்’
என்ற அடிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வள்ளல்கள், செங்குட்டுவன் பற்றிய குறிப்புகள் பழந்தமிழர் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக நிலைத்து நிற்பவை.

4. பெரும்பாணாற்றுப் படை

இது 500 அடிகள் உடைய ஆசிரியப்பாவால் ஆனது. ‘இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி’ என்னும் அடி பேர் யாழை இயக்க வல்ல பெரும்பாணர்கள் தம்முள் ஆற்றுப்படுத்துவதைக் குறிப்பிடுகிறது. தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக்கிக் கடியலூர் உருத்திரன்கண்ணனார் இதனைப் பாடியுள்ளார். இதற்குப் பாணாறு என்னும் பெயரும் உளது.

பெரும்பாணாற்றுப் படை பேர்யாழின் வருணனையுடன் தொடங்குகிறது. இளந்திரையனின் ஆட்சிச் சிறப்பு, ஐந்து நிலங்களிலும் வாழ்கிற மக்கள் வாழ்வியல், அவர்களின் விருந்தோம்பும் பண்பு, திருமால் வழிபாடு, காஞ்சிபுரச் சிறப்பு, திரையனின் போர்த்திறன், அவனது கொடைச் சிறப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு இந்நூல் பின்னப் பட்டுள்ளது.

திரையனது செங்கோன்மைச் சிறப்புக் காரணமாக அவனது நாட்டில் கள்வர் இல்லை; மேகம் இடிக்காது; பாம்புகள் கடித்தல் இல்லை; காட்டு விலங்குகள் துன்புறுத்துதல் இல்லை.

‘அத்தம் செல்வோர் அலறத் தாக்கிக்
கைப்பொருள் வெளவும் களவுஏர் வாழ்க்கைக்
கொடியோர் இன்று அவன்கடியுடை வியன்புலம்
உருமும் உறறாது அரவும் தப்பா
காட்டு மாவும் உறுகண் செய்யா’

அரசனது நீதி இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்த வல்லது என்னும் பழைய நம்பிக்கையைப் புலவர் இங்குப் பதிவு செய்துள்ளார்.

எயினர், கோவலர், உழவர், வலைஞர் என்னும் பல்வேறு மக்கள் இனத்தின் உணவு, தொழில், விருந்தோம்பல் போன்ற பண்பாட்டுக் குறிப்புகளைப் பரவலாக இந்நூல் தெரிவிக்கிறது. உப்பு வணிகர்களின் மகளிர் உப்பு ஏற்றிய வண்டிகளை ஓட்டிச் செல்கின்றனர். வணிகர்கள் கழுதைமீது மிளகு மூட்டைகளை ஏற்றிச் செல்கின்றனர். கோவலர் மகளிர் விடியற்காலையில் விழித்தெழுந்து, தயிரைக் கடைந்து, மோரையும் நெய்யையும் ஊர்தோறும் சென்று விற்கிறார்கள். விலையாகப் பொற்கட்டிகளைப் பெறாது, பெட்டை எருமைக் கன்றைப் பெறுகிறார்கள்.

திருமால் தன் கொப்பூழ்த் தாமரையில் நான்முகனை ஈன்றது, பாண்டவர் ஐவரும் துரியோதனன் முதலியோரை வென்றது, கடலுள் சென்று முருகன் சூரனைக் கொன்றது போன்ற புராணச் செய்திகளும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

5. மலைபடு கடாம்

ஆற்றுப்படை நூல்களுள் பெரியது. 583 அடிகள் இதில் உள்ளன. இதற்குக் கூத்தராற்றுப் படை என்ற பெயரும் உண்டு. இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கௌசிகனார் என்னும் புலவர் பல்சூன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்து வேள் நன்னன் சேய் நன்னனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

நன்னனிடம் பரிசு பெற்ற கூத்தன் ஒருவன் பரிசு பெற விரும்பும் மற்றொரு கூத்தனை நன்னனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் பாவனையில் இது இயற்றப்பட்டுள்ளது. மலையை யானையாக உருவகப்படுத்தி அம்மலையில் எழுகிற பல்வேறு ஓசைகளை யானையின் மதம் (கடாம்) எனச் சிறப்பித்து விவரிப்பதனால், இதற்கு மலைபடுகடாம் என்ற பெயர் அமைந்துள்ளது.

அலகைத் தவிர்த்த எண்ணருந் திறத்த
மலைபடு கடாம் மாதிரத் தியம்ப

முழவு, குழல், தட்டை, பேரியாழ் போன்ற கூத்தரது இசைக் கருவிகளும் அவர்களது கலை வாழ்க்கையும் இந்நூலில் விவரிக்கப்படுகின்றன. கூத்தர்கள் நடந்து செல்ல வேண்டிய வழியில் காணப்படுகிற ஆல், முகண்டை, அவரை, வரகு, மூங்கில், கரும்பு, வாழை, நாவல், மா, ஆசினி, பலா போன்ற பல வகை மரம், செடிகளின் நீண்ட பட்டியல் இதில் இடம் பெற்றுள்ளது. வழியில் எதிர்ப்படுகிற இன்னல்களும் அவற்றை எதிர்கொள்ளும் வழிமுறைகளும் கூறப்படுகின்றன.

மலைபடுகடாம் கூத்தரது இசைக் கருவிகளின் வருணனையில் தொடங்கி நன்னனது கொடை வருணனையுடன் நிறைவுறுகிறது. மேகங்கள் மழையைச் சுரப்பது போன்று வரைவின்றி நன்னன் பரிசுகளை வாரி வழங்குவான். இதனை 'மழை சுரந்தன்ன ஈகை நல்கி' என்று புலவர் குறிப்பிடுகிறார்.

மதுரைக் காஞ்சி

பத்துப்பாட்டுள் இதுவே மிகப் பெரியது. 782 அடிகளைக் கொண்டது. வஞ்சி அடிகள் பலவற்றை இடையில் கொண்ட ஆசிரியப்பா இது. கூடற்காஞ்சி என்றொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு. மதுரை மாநகரின் வளமான வாழ்வியல் இதில் விவரிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய வளவாழ்வும் ஒருநாள் அழியநேரிடும் என்னும் நிலையாமைக் கருத்து இதற்கு மையக் கருவாகும்.

மதுரையை மையமாகக் கொண்டு நிலையாமை (காஞ்சி) விவரிக்கப்படுதலால், இதற்கு மதுரைக் காஞ்சி என்னும் பெயர் அமைந்திற்று. பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனுக்கு இவ்வுலக வாழ்வின் நிலையாமையைச் சுட்டிக் காட்டும் நோக்கில் மாங்குடி மருதனார் இதனைப் பாடியுள்ளார்.

அ. நீதி நூல்கள்

1. திருக்குறள்

நீதி இலக்கியங்களுள் (அறநூல்களுள்) தலைசிறந்து விளங்குவது திருக்குறள். இந்நூலுக்கு முப்பால், பொய்யாமொழி, வாயுறை வாழ்த்து, உத்தரவேதம், தெய்வநூல், திருவள்ளுவர், தமிழ்மறை என வேறு பெயர்களும் உள்ளன. அவ்வாறே இதனை இயற்றிய திருவள்ளுவரும் நாயனார், தேவர், முதற் பாவலர், தெய்வப்புலவர், நான்முகனார், மாதானுபங்கி, செந்நாப் போதார், பெருநாவலர் எனப் பல பெயர்களால் போற்றப் படுகிறார்.

திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர், மணக்குடவர், தருமர், தாமத்தர், நச்சர், பரிதி, திருமலையர், மல்லர், பரிப்பெருமாள், காளிங்கர் என்னும் பழம்புலவர்கள் பத்துப் பேர் உரை எழுதினர் என்பர். இவ்வுரைகளுள் பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிதி, காளிங்கர் என்னும் நால்வர் உரைகளே இன்று கிடைக்கின்றன. இவை தவிர சமண உரை ஒன்றும் காணப்படுகிறது. இவ்வுரைகள் யாவற்றிலும் பரிமேலழகர் உரையே மிகச்சிறந்து விளங்குகிறது. இவர்கள் தவிர, மு. வரதராசன் உள்ளிட்ட பிற்கால அறிஞர்கள் வரைந்த உரைகளும் இதற்கு உள்ளன. இத்துணை உரைகளைப் பெற்ற தமிழ் நூல் திருக்குறள் மட்டுமே என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

திருக்குறள் பல மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. வீரமாமுனிவர் இலத்தீனில் பெயர்த்துள்ளார். ஜி.யு. போப் ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்துள்ளார்.

திருக்குறளின் பெருமையைக் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் பலவாறு புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். அப்பாடல்களின் தொகுப்பு திருவள்ளுவ மாலை ஆகும். ஏழு சீர்களுக்குள் மிக விரிவான விழுமிய கருத்துகளை இந்நூல் விவரிக்கிறது. இதனை,

‘அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள்’

என்று ஓளவை பாராட்டுகிறார்.

திருக்குறளின் காலம் பற்றிய தெளிவான கருத்து இல்லை. இந்நூல் கி.மு. காலத்தது, என்றும் கி.பி. காலத்தது என்றும் வெவ்வேறாக அறிஞர்கள் கருத்துரைக்கின்றனர். நூலின் அமைப்பும் இதனைப் பாராட்டிய திருவள்ளுவமாலைப் புலவர்களின் பெயரும் இது சங்க காலத்தைச் சார்ந்தது என்பதை புலப்படுத்துகின்றன. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள காமத்துப்பால் செய்திகள் யாவும் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள பழந்தமிழ் அக இலக்கிய மரபை அடியொற்றியவை ஆகும். தமிழக அரசு கி.மு.31 ஐத் திருக்குறளின் காலம் என வரையறுத்துள்ளது.

திருக்குறளின் கருத்துகள் குறிப்பிட்ட நாட்டுக்கோ காலத்துக்கோ, இனத்துக்கோ, சமயத்துக்கோ உரியன என்று இல்லாமல் யாவருக்கும் பொதுவாக உள்ளன.

திருக்குறள் 1330 குறள் வெண்பாக்களால் ஆனது. அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பெரும் பிரிவுகளிலும் முறையே 38, 70, 25 அதிகாரங்கள் உள்ளன. இதில் உள்ளன. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் பத்து என 133 அதிகாரங்களில் செய்திகள் கூறப்படுகின்றன.

திருக்குறளில் முதற்பாடல் அகரத்தில் தொடங்குகிறது. இறுதிப்பாடல் எனகரத்தில் முடிகிறது. இவ்வாறு இந்நூல் தமிழ் நெடுங்கணக்கைக் கருத்திற் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறளில் அறத்துப்பால் சிறந்த தனி மனிதனை உருவாக்குவதிலும் பொருட்பால் சமூகத்தை உருவாக்குவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளன. காமத்துப்பால் தனிமனிதனின் காதல் ஒழுக்கங்களை விவரிக்கிறது.

கருத்துகளைச் சுருக்கமாகத் தெளிவுபட விவரிப்பதில் இந்நூல் சிறந்து விளங்குகிறது. 'மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்து அறம்' என்று ஓரடிக்குள் அறம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணம் காட்டப்படுகிறது.

திருக்குறள் இவ்வுலக வாழ்க்கையைப் பொய், மாயை என்று உரைக்கின்ற சொல்லளவிலான அறக்கருத்துகளைப் போதிக்கவில்லை. இவ்வுலகத்தில் செம்மையாகவும் வளமையாகவும் நிலைத்து வாழ்வதற்கான நெறிகளையே விவரிக்கிறது.

'பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்'.

'கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின் எற்றா விழுமம் தரும்'.

'செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்'.

இவை போன்ற பல குறள்கள் சான்றோர்கள் தம் பட்டறிவில் கண்டறிந்த உண்மைகளாகும். இவை வாழ்க்கையை வெற்றியுடன் நடத்திடத் துணைபுரியும் ஊன்றுகோல்களாகும். இத்தகைய கருத்துகளால் திருக்குறள் வெறும் நீதி இலக்கியம் என்றளவில் அல்லாமல், மேம்பட்ட வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுகிற சிறந்த வாழ்க்கை நூலாகவும் திகழ்கிறது.

திருக்குறளில் சங்க இலக்கியக் கருத்துகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம், நஞ்சும் உண்பர் நனி நாகரிகர், செய்ந்நன்றி கொன்றவனுக்கு உய்தி இல்லை, காதல் நோய்க்குக் காதலர்களின் அணுக்கமே மருந்து என்பன போன்ற கருத்துகள் சங்கப் பாடல்களிலும் இந்நூலிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. எனினும் சங்க காலப் பண்பாட்டிற்கு எதிரான சீர்திருத்தக் கருத்துகள் சிலவும்

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. தனிமனிதனையும் சமூகத்தையும் சிதைக்கவல்ல மதுப்பழக்கம், சூது, பரத்தையர் தொடர்பு, புலால் உண்டல், உயிர்ப்பலி போன்றவற்றைத் திருக்குறள் எதிர்க்கிறது.

பரத்தையரிடம் உறவு கொள்ளாதல் சங்க காலத்தில் ஆடவர்க்கு, குறிப்பாகச் செல்வந்தர்க்கு ஒரு வாழ்க்கைத் தரமாகக் கருதப்பட்டது. இந்த உறவு தனிமனிதனையும் குடும்ப உறவையும் சமூக அமைப்பையும் மகளிர் இனத்தையும் இழிவு செய்ய வல்லது என்பது வள்ளுவர் கொள்கை.

'பொருட் பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில் ஏதில் பிணம்தழீஇ யற்று'

என்கிறார் வள்ளுவர்.

பரத்தையரைப் பிணம், பண்புஇல் மகளிர், பொருட் பெண்டிர், பொதுநலத்தார், இருமனப் பெண்டிர் என்றெல்லாம் தூற்றுகிற வள்ளுவர் அவர்களிடம் உறவு கொள்ளும் ஆடவரை உள்ளம் இல்லாதவர், ஆராயும் அறிவு இல்லாதவர் என்று பழித்து உரைக்கிறார்.

திருவள்ளுவர் பல துறைகளிலும் தேர்ந்த புலமையாளர்; சிறந்த கவிஞர். காமத்துப்பால் பாடல்கள் வள்ளுவரது கற்பனை ஆற்றலுக்கும், மனித உள்ள உணர்வுகளை விவரிக்கும் உளவியற் புலமைக்கும் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

'யான்றோக்கும் காலைநிலன் நோக்கும் நோக்காக்கால் தான்றோக்கி மெல்ல நகும்'.

'ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் காதலார் கண்ணே உள்'

என்பன போன்ற பாடல்கள் காதல் வாழ்வில் மாந்தரின் உள்ளப் பாங்கினை எடுத்துரைப்பனவாகும்.

சிறந்த கவிதைகளுக்கு எல்லாம் சிறப்புடையதாகவும் நீதிக் கருத்துகளுக்கெல்லாம் மேம்பட்டதாகவும் விளங்குதலாலேயே திருக்குறளைப் படைத்த வள்ளுவப் பெருமானை நினைந்து,

‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு’

என்று மாகாவி பாரதி பெருமை கொள்கிறார். இந்நூல் உலக மாந்தர் அனைவருக்கும் பொதுமையான கருத்துகளை விவரிப்பதனால், உலகப் பொதுமறை என்று இதனை உலகத்தார் அனைவருக்கும் பொதுச் சொத்தாகப் பாரதி பறைசாற்றுகிறார்.

2. நாலடியார்

நீதி இலக்கியங்களுள் திருக்குறளுக்கு அடுத்த சிறப்பைப் பெறுவது நாலடியார். ‘ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி; நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி’ என்னும் பழமொழி இதன் பெருமையைப் பறை சாற்றுகிறது. நாலடி வெண்பாக்கள் நானூறு கொண்ட இந்நூலுக்கு, அடிவரையறையே பெயராகச் சூட்டப்பட்டுள்ளது. இது நாலடி நானூறு என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்நூலின் பெருமையைக் கருதி இதற்கு ‘ஆர்’ என்னும் உயர்திணைச் சிறப்பு விசுவாமி (நாலடி-ஆர்) தரப்பட்டுள்ளது. இத்தகு சிறப்பை உடைய முதல் தமிழ்நூல் இதுவே.

நாலடியார் பாடல்களை இயற்றியோர் பெயர் தெரியவில்லை. சமணப் புலவர்களால் இவை இயற்றப் பட்டவை என்ற நம்பிக்கை உளது.

முன்னொரு காலத்தில் வடநாட்டில் ஏற்பட்ட பெரும் பஞ்சம் காரணமாக எண்ணாயிரம் சமண முனிவர்கள் பாண்டிய நாட்டுக்கு வந்தனர். அவர்களைப் பாண்டிய மன்னன் ஆதரித்தான். பின்னர் வடநாடு வளமுற்றதும் முனிவர்கள் தம் நாட்டிற்குத் திரும்பிச்செல்ல எண்ணினார். அவர்களைப் பிரிதற்குப் பாண்டியன் உடன்படவில்லை.

இதனால் முனிவர்கள் யாவரும் ஒவ்வொரு பாடலை எழுதித் தம் படுக்கையில் வைத்து விட்டு, இரவோடு இரவாகச் சென்றுவிட்டனர். காலையில் காவலர்கள் ஏடுகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு மன்னனிடம் சென்றனர். வெறுப்புற்ற அவன் அவற்றை வைகையில் எறியுமாறு ஆணையிட்டான். எறியப்பட்ட ஏடுகளுள் நானூறு வெள்ளத்தை எதிர்த்து ஓடின. அவற்றை எடுத்துத் தொகுத்து உருவாக்கப்பட்டதே நாலடியார். இந்தக் கதை நாலடியார் புலவர்கள் பலரால் இயற்றப்பட்ட பாடல்களின் தொகுதி என்பதை உணர்த்துகிறது.

நாலடியாருக்குப் பதுமனார் அதிகாரம் வகுத்து, உரையும் இயற்றினார். தருமர், மதிவரர் என்போரும் உரை எழுதினர். இதில் நானூறு வெண்பாக்கள் உள்ளன. இவை தவிர, கடவுள் வாழ்த்தாகப் பாடலொன்று முகப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலும் திருக்குறளைப் போன்று அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்று மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அறத்துப்பாலில் 130 வெண்பாக்களும் பொருட்பாலில் 240 வெண்பாக்களும் காமத்துப்பாலில் 30 வெண்பாக்களுமாக 40 அதிகாரங்களைக் கொண்ட இந்நூலில் ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் 10 பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் திருக்குறளைப் பின்பற்றிக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜி.யு. போப் இதனை ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்துள்ளார்.

நாலடியாரில் முத்தரையர் என்னும் அரசமரபினர் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. எனவே இது அவர்கள் வாழ்ந்த கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று வையாபுரிப் பிள்ளை கூறுகிறார்.

நாலடியார் நீதிக் கருத்துகளை எளிமையாக விவரிப்பதற்கு உலகியல் நிகழ்ச்சிகள், உவமைகள், பழமொழிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளது. கல்வி

அழகே அழகு, பச்சோலைக்கு இல்லை ஒலி, வாழாதார்க்கு இல்லை தமர், பாற் கூழை மூழை சுவை உணராது, கல்விகரை இல; கற்பவர் நாள் சில என்பன போன்ற தொடர்கள் பலவற்றை இதில் காணலாம்.

அறியாமை நோயை அழிக்கிற மாமருந்து கல்வியைவிட வேறு எதுவும் இல்லை.

‘இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றால்
தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றால்
எம்மை உலகத்தும் யாம்காணோம் கல்விபோல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து’.

வறுமை மிகக் கொடியது. அதனால் குலப்பெருமை அழியும்; பேராண்மை அழியும்; புலமைமிக்க கல்விச் சிறப்பும் ஒழியும்.

‘பிறந்த குலம்மாயும் பேராண்மை மாயும்
சிறந்ததம் கல்வியும் மாயும்- கறங்கருவி
கல்மேல் கழுஉம் கணமலை நல்நாட
இன்மை தழுவப்பட்ட டார்க்கு’

இவை போன்ற பல பாடல்கள் நாலடியாரில் உள்ளன.

3. நான்மணிக் கடிகை

ஒவ்வொரு பாடலிலும் மணிபோன்ற நான்கு அறக் கருத்துகளைக் கோத்துள்ளமையால் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றுள்ளது. இதன் ஆசிரியர் விளம்பி நாகனார். நூலின் முகப்பில் திருமாலை வாழ்த்தும் இரு பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை தவிர 101 பாடல்கள் அறக் கருத்துகளை விவரிக்கின்றன. எல்லாம் வெண்பாக்களே.

எல்லாம் பொருளில் பிறந்து விடும், தன்னொடு செல்வது வேண்டின் அறம் செய்க, உலகிற்கு அணி அன்னர் அன்புடைய மக்கள், மகன் உரைக்கும் தந்தை நலத்தை, கொடுப்பின் அசனம் கொடுக்க, ஆசாரம் என்பது கல்வி

என்பன போன்ற உலகியல் உண்மைகளை நீதியாக எளிய பழகுதமிழ்ச் சொற்களில் விவரிப்பது நான்மணிக் கடிகையின் தனிச் சிறப்பு.

சான்றோர்கள் எந்த இனத்திலும் தோன்றலாம். எனவே பிறப்பால் ஏற்றத் தாழ்வு கற்பிக்க வேண்டாம் என்பதை,

‘கள்ளி வயிற்றில் அகில்பிறக்கும் மான்வயிற்று
ஒள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுள்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும் அறிவார்யார்
நல்லாள் பிறக்கும் குடி’

என்னும் வெண்பா விவரிக்கிறது.

4. இனியவை நாற்பது

மதுரைத் தமிழாசியர் மகன் பூதஞ்சேந்தனார் இதன் ஆசிரியர். இதில் மும்மூர்த்திகளைத் தொழும் கடவுள் வாழ்த்து உட்பட 41 வெண்பாக்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பாடலும் ‘இனிது’ என்று முடியும் மூன்று அல்லது நான்கு கருத்துகளைத் தெரிவிக்கிறது.

இனியவை நாற்பதில் இடம் பெற்றுள்ள சில நீதிகள் வருமாறு:-

‘பிச்சை புக்காயினும் கற்றல் மிக இனிதே’.
‘மானம் அழிந்தபின் வாழாமை முன் இனிதே’.
‘வருவாய் அறிந்து வழங்கல் இனிதே’.

5. இன்னா நாற்பது

இந்நூல் கபிலரால் இயற்றப்பட்டது. சிவன், திருமால், முருகன், நான்முகன் ஆகியோரை வழிபடும் வாழ்த்துடன் 41 வெண்பாக்கள் இதில் உள்ளன. ஒவ்வொரு பாடலும் ‘இன்னா’ என்று முடியும் நான்கு தொடர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவும் இனியவை நாற்பதும் ஒன்றுக்கு மற்றது மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நீநெறி விளக்கம்

குமரகுருபரரின் சிற்றிலக்கியங்களுள் நீநெறி விளக்கம் சிறந்த நீதி இலக்கியமாகும். இதில் 102 வெண்பாக்கள் உள்ளன.

நீநெறி விளக்கத்தில் கற்புடைமை, நட்பு, கல்வியின் சிறப்பு எனப் பல அறக்கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் - செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்பும் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணா யினார்’

கொண்ட கடமையில் வெற்றி பெறுவோர் கையாள வேண்டிய இயல்புகளை இப்பாடல் பட்டியலிடுகிறது.

இன்னும் சில

முனைப் பாடியார் இயற்றிய அறநெறிச் சாரம், அதிவீரராமபாண்டியரின் நறுந்தொகை, உலகநாதரின் உலகநீதி என்பனவும் நீதி இலக்கியங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவையும் ஒளவையார் பாடல்களைப் போன்று எளிய நடையில் அமைந்தவை. நறுந்தொகைக்கு வெற்றிவேற்கை என்ற பெயரும் உண்டு.

சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றாகிய சதகம் நூறு பாடல்களில் அறக்கருத்துகளை விவரிப்பதாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஒளவையாரின் ஆத்திசூடியை மாதுரியாகக் கொண்டு சில நூல்கள் தோன்றின. பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடி, நாச்சியப்பலிள் நெறிசூடி, வ.க.ப.மாணிக்கத்தின் தமிழ்சூடி, சோம. இளவரசரின் நீதிசூடி என்பன அவற்றுள் அடங்கும்.

शुक्र - 5

காப்பாயத் தொடக்கம்: காப்பாயத் தொடக்கத்தில்
 வாழ்த்து, வணக்கம், உருவாடும் உணர்த்தல் என்ற
 இவற்றின் சமயவாட சூன்றிணை சினைத்தல் வேண்டும்
 நான்தொடும்: சிறல், தொடும், சின்பம், சீடு என்ற
 உறுதியி தொடும் நான்கிணையுல் விளக்க வேண்டும்.

காப்பாயத்திணைவன்: திண்ணைரிஸ்வாதி திணைவன் சூடுவன்
 காப்பாயத் திணைவனாக சிடுத்தல் வேண்டும்.

இயற்கை உருணைணிகள்: மனை, கிடல், நாடு, நகர்
 அழிவதை தொடும் தொடும், சிறு தொடும், கதிரவன்
 தோற்றம், திண்கிணின் தோற்றம் இணைவற்றிய
 உருணைணிகள் வேண்டும்

நிகழ்ச்சிகள்: திருமணம், முடிசூடுதல், தொடும் விணையாட்டு,
 நிரி விணையாட்டு, மதுஉண்டு கிணத்தல், மக்கிட்பெறு,
 உடல், கடை, சூடுவியண கிடல்எழும் வேண்டும்.

அரவியல் நிகழ்ச்சிகள்: சினைத்திரோடு சூராய்தல், சூடு
 தொடும்பெய்யும், போர், தொற்றி, சூடுவியண சந்திரோபத்
 தொடும்பெய்யும் சினைத்தல் வேண்டும்.

நூற்சிறிதிகள்: சூடுக்கல், சிவம்பகல், பாடுசெதல் சூடு
 நூற்சிறிதிகள் வேண்டும்

தெய்வப்பாடுகள்: எண்ணெய்கிணையுல், தெய்வப்பாடு
 சூடுதல் சினைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வழிப்படைவியல் தொடும்காப்பாயவர்கள் தொன்றும்.

உடமொடியானார் 'காவ்யம்' என்பர். தொடும்காப்பாயம்
 தொண்ணை எண்கிற உணர்த்தும் சூடுகூறுது.
 அடியாடுக்கிணைவார் காப்பாயத்திணை 'தொடும்
 தொடும்பெய்யும் தொய்யுள் என்பர்

புழுங்கதை சூன்றிணை சூடுவியல் தொய்யுளில்
 தொடும்காப்பாய தொய்யுள் தொடுதல்.
 சூடுவியல்திணை இணை 'சூடு' என்பர். புருணைவியல்
 இவ்வணையியல் சூடுதல்.

அறிவு கருத்து: நிகழ்ச்சிசிறிணை கதை தொய்யுளும் தொடுதல்
 தொடுதல் தொடும்பெய்யும் தொடுதல் தொடுதல் தொடுதல்
 காப்பாய தொன்றி அரிஸ்டாட்டில் தொடுதல் தொடுதல்.

பாண்டியன் ஒருநடுநடுயன் ஒருநடுநடுயன் ஒருநடுநடுயன்
 சிவந்தெய்வம் கோவையணைக் கண்டன் எனக்கருதி அலணைக்
 ஒருநடுநடுயன் கிட்டணையிடாள். கோவையன் ஒருநடுநடுயன்
 கண்டனாகி கோவையன் கண்டனாகி என்கு பாண்டியனிடம்
 உழக்காடி தன் சிவம்பு மாணிக்கம்புரி உடையது என்கு ஒரு
 சிவந்த உடையது மெய்ப்பித்தான். பாண்டியனாகையின
 சிவம்பு சூத்திர புரங்கணை உடையது தன் சிவம்புயர்ந்த
 பாண்டியன் அரியணையிலிருந்துவாசு உயர்ந்திருந்தான்.
 சிவந்த ஒருநடுநடுயன் பாண்டியனாகையின உடையது தித்தான்.
 சூழலின் மிதார மாகதாரலே தன் கற்பாற்றுவான்
 எரித்திருக்கின்றான். சிவந்த சிவியாகு சேரநடு ஒருநடு
 தன் கண்டனாகி வாணல்கிம் உதல்கிறான். சேரன் ஒருநடுநடுயன்
 கண்டனாகி கோவையன் என்கு வழுபடுகிறான்.

உயல் அணைப்பு: காண்டியத்தின் ஒருநடுநடுயன் மகிதலமாக இருக்க
 வேண்டும் என்பதால் திவந்தணைப்போற்றிதும் திவந்தணைப்ப
 போற்றிதும் என கிவந்தணைப்போடு ஒருநடுநடுயன் மண்டனையு
 யகய்கிறது. திவந்தணைப்போடு திவந்தணைப்போடு திவந்தணைப்போடு
 உடையது மெய்ப்பித்தான். காண்டியன் அரியணைக் கண்டனாகி ஒருநடுநடுயன்
 என திவந்தணைத்தின் போது உயர்ந்திருந்தான் அணையு வளிகன்
 சிவம்பித்திருந்தான் நாடக காப்பாயமருக்கு தன் அணையது.
 பறை சாற்றிவது. நாட்டுப்புற பாடல்களாகி சிவந்தணைப்போடு
 உயல் அணைப்பது. காண்டியன், சிவந்தணைப்பது உயல் அணைப்பது
 திவந்தணைப்பது. சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது

புதன் காண்டியன் ஒருநடுநடுயன் ஒருநடுநடுயன் ஒருநடுநடுயன்
 மெய்ப்பித்தான் மெய்ப்பித்தான் மெய்ப்பித்தான் மெய்ப்பித்தான்
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது

சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது
 சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது சிவந்தணைப்பது

பக்தி கிலக்கியங்கள்: துணை பக்தியின் விளைவு என்மீறும் சிவநாயக அரண்.

7, 8, 9 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான பின்னர் காலத்தில்தான் பக்தி கிலக்கியங்கள் எழுதிக்கொண்டி வளர்க்கின. சைவ சமய ஏபரிடையர்க்கான நாயன்மார்களும் வைணவ சமய ஏபரிடையர்க்கான ஆய்வார்க்கும் தோன்றிய பக்தியை பாடல்களால் பாடி தந்தும் சமயங்களைப்பற்றி பரம்பலி வந்தனர். அக்காலத்தின் என்வாக்கி ஏபற்றிடுந்த புத்த சமண சமயங்களை எதிர்த்து மக்களைத் திரட்டுவதற்கும் பக்தி பாடல்கள் பயன்பட்டன. நாயன்மார்கள் கியற்றியவற்றையு பன்னிரு திருமுறைகள் என்னும் ஆய்வார்க்கள் கியற்றியவற்றையு நானாயிர விவ்விய பரமந்தம என்னும் வகுக்குவர். இவ் கிலக்கியங்கள் பக்தி என்வாத்தின் மக்களை ஆய்த்தின. சைவ கிலக்கியம்: சைவ சமயம் சிவஏபருமணைப் போலவே பழமைவானது. சிவஏமன்றால் ஏசும்மை, நன்மை, என்னு ஏபாடுமாதும். சிவம் அன்பை வளர்த்ததால் அன்பே சிவமாயிற்று. பன்னிரு திருமுறைகள்: எதிர்வாடுமைய சிவனை எந்நாட்டவர்க்கும் உரியவர்க்கு நாயன்மார்க்கும் கண்டனர். 27 ஏபரியார்க்கும் பாடிய பாடல்களின் ஏதிர்ப்பே பன்னிரு திருமுறைமாதும். முதல் சைவ திருமுறைகளின் முதல் மூன்று திருநான்கும்பத்தர் அடுத்த மூன்று திருநான்கும்பத்தர் சைவாக்கு அத்தர் பாடியவை கிம் மூவர் பாடியதைத் தேவாரம் என்பர். எட்டாம் திருமுறை மானிக்க வரசுகர் பாடிய திருவரசுகம் திருக்கோவைமாதும். பத்தாம் திருமுறை திருமந்திரம் பாடியவர் திருமொழி. சேண்பதில் திருமுறை திருமாளிகைத்தேவர் சேண்புறார், சேண்புறார் கண்டிராதித்தர், பூந்திரத்தி, காலவநம்பி, திருவாமி அசுணார் பருமேந்தல் நம்பி, திருவாழ்வார் வேணாட்டமுடன் க்கிய எண்பதின்மர் பாடிய பாடல்களின் ஏதிர்ப்புமாதும். பத்தாம் திருமுறை திருமந்திரம் பாடியவர் திருமொழி பதினொன்றாம் திருமுறை திருவாழ்வாயுமையார், கிணைக்கோவை -யார், உயமுடன் காலவர்கோன், சேண்புறார் ஏபருமார் நாயனார், திருமந்திரம், உயமார், புறமார், கண்டபல் கிணைக்கோவை அத்திர அமுடன், பட்டமுதற்கு மானையார், நம்பியாண்டி நம்பி க்கிய பன்னிருவர் பாடிய பாடல்களின் ஏதிர்ப்புமாதும். பன்னிரண்டாம் திருமுறை ஏபரிய புறமாத் என்வா திருத் ஏதிர்ப்பு புறமாத் பாடியவர் சேண்புறார். பன்னிரு திருமுறைமாதும் ஏதிர்ப்புமாதும் நம்பியாண்டி நம்பி

பார்வை நூல் - இலக்கிய உரவாறு
குறும்பு: தமிழண்ணல் - தமிழ் இலக்கிய உரவாறு
'இலக்கிய உரவாறு' என்கிற சிவா நூல்களையும்
பார்வையிடலாம்.

செ. பி. சிவா.